

- 2) Ar otro pamatu *Scuola Elementare Maria Montessori* norāda, ka esot pārkāpts un kļūdaini piemērots LESD 107. panta 1. punkts, jo Vispārējā tiesa esot atzinusi, ka atbrīvojums no IMU, kas izriet no tiesisko regulējumu par ICI, kopš 2012. gada neietver valsts atbalsta gadījumu LESD 107. panta 1. punkta izpratnē.

- ⁽¹⁾ Komisijas 2012. gada 19. decembra Lēmums 2013/284/ES par valsts atbalstu SA.20829 (C 26/2010, ex NN 43/2010 (ex CP 71/2006)) Itālijas īstenotā shēma attiecībā uz pašvaldības nekustamā īpašuma nodokļa atbrīvojuma piemērošanu nekustamajam īpašumam, ko noteiktiem mērķiem izmanto nekomerciāli subjekti (OV 2013, L 166, 24. lpp.).
- ⁽²⁾ Padomes 1999. gada 22. marta Regula (EK) Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta piemērošanai (OV L 83, 1. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (astotā palāta) 2016. gada 15. septembra spriedumu lietā T-220/13 *Scuola Elementare Maria Montessori*/Komisija 2016. gada 25. novembrī iesniedza Eiropas Komisija

(Lieta C-623/16 P)

(2017/C 038/22)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Komisija (pārstāvji – P. Stancanelli, D. Grespan un F. Tomat)

Pārējās lietas dalībnieces: *Scuola Elementare Maria Montessori Srl* un Itālijas Republika

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt pārsūdzēto spriedumu tiktāl, ciktāl tajā pirmajā instancē celtā prasība ir atzīta par pieņemamu saskaņā ar LESD 263. panta ceturtais daļas pēdējo teikumu daļu;
- atzīt pirmajā instancē celto prasību par nepieņemamu saskaņā ar LESD 263. panta ceturtais daļas otro un pēdējo teikuma daļu un tādējādi to pilnībā noraidīt;
- uzdot *Scuola Elementare Montessori* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas Komisijai radušies gan tiesvedībā Vispārējā tiesā, gan šajā tiesvedībā.

Pamati un galvenie argumenti

Ar vienīgo pamatu, kas iedalīts trijās daļās, Komisija norāda, ka esot kļūdaini interpretēta un piemērota LESD 263. panta ceturtais daļas pēdējā teikuma daļa, jo Vispārējā tiesa esot atzinusi par pieņemamu prasītājas prasību, kas pirmajā instancē celta, pamatojoties uz šo tiesību normu. It īpaši Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, jo esot uzskatījusi, ka pārsūdzētais akts ir reglamentējošs akts, kas tieši attiecas uz prasītāju pirmajā instancē un kas neietver īstenošanas pasākumu attiecībā uz pašu prasītāju.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (astotā palāta) 2016. gada 15. septembra spriedumu lietā T-219/13 *Ferracci*/Komisija 2016. gada 25. novembrī iesniedza Eiropas Komisija

(Lieta C-624/16 P)

(2017/C 038/23)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Komisija (pārstāvji – P. Stancanelli, D. Grespan un F. Tomat)

Pārējie lietas dalībnieki: *Pietro Ferracci* un Itālijas Republika